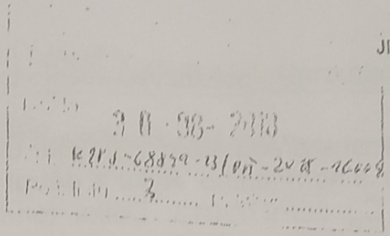


1058 -66

JID: PCR06ETRF683152854

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY  
Městské ředitelství policie Brno  
Obvodní oddělení policie Brno - střed  
Běhounská 1, 602 00 Brno



Č. j. KRPB-152557-2/ČJ-2018-060210

Brno 24. srpna 2018  
Počet stran: 6

### Úřední záznam o podání vysvětlení

Dne **24.08.2018** v **12:33** hod. v Brně podal(a) vysvětlení podle § 61 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky,

Jméno a příjmení: **Ludovít IVANČÍK**  
Datum narození: **01.12.1966**  
Místo narození: **ZNOJMO, okres ZNOJMO**  
Rozený(á): **IVANČÍK**  
Státní příslušnost: **Česko**  
Doklad: **206542009**  
Trvalý pobyt: **JAKUBSKÉ NÁMĚSTÍ 101/2, 602 00 BRNO-STŘED-BRNO-MĚSTO,**  
tel.: **775583845**  
Současný pobyt: ....., tel.:  
Adresa pro účely doručování: **Viz. trvalý pobyt, tel.:**  
Zaměstnaní: **OSVČ**  
Adresa zaměstnavatele: .....

Vysvětlení bylo požadováno z důvodu objasnění skutečností důležitých pro:  
odhalení trestného činu nebo přestupku a jeho pachatele ve věci **IVANČÍK ŽÁDOST O VÝSLECH**  
a bylo uskutečněno **ve stanovenou dobu po předchozí výzvě** k dostavení na určené místo.

Postavení osoby: **podezřelý**

Poučení: Před podáním vysvětlení byla osoba poučena, že podle § 61 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky,

- (1) Policie může požadovat potřebné vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro
  - a) odhalení trestného činu nebo přestupku a jeho pachatele,
  - b) vypátrání hledané nebo pohřešované osoby anebo věci, nebo
  - c) přípravu a výkon opatření k zajištění bezpečnosti osoby chráněné podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu
 a v případě potřeby ji vyzvat, aby se ve stanovenou dobu, popřípadě bez zbytečného odkladu, je-li to nezbytné, dostavila na určené místo k sepsání úředního záznamu o podání vysvětlení.
- (2) Dostaví-li se osoba na základě výzvy, je policista povinen s touto osobou sepsat bez zbytečného odkladu úřední záznam o podání vysvětlení.
- (3) Podání vysvětlení nesmí být od osoby požadováno, pokud by tím porušila zákonem stanovenou nebo státem uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byla této povinnosti příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má, zproštěna. Osoba může vysvětlení odpřít pouze, pokud by jím sobě nebo osobě blízké způsobila nebezpečí trestního stíhání nebo nebezpečí postihu za přestupek.
- (4) Kdo se dostaví na výzvu podle odstavce 1, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého výdělku. Náhradu poskytuje policie. Nárok na náhradu nemá ten, kdo se dostavil jen ve vlastním zájmu nebo pro své protiprávní jednání. Nárok na náhradu zaniká, jestliže jej osoba neuplatní do 7 dnů ode dne, kdy se na výzvu podle odstavce 1 dostavila; o tom musí být osoba poučena.
- (5) Nevyhoví-li osoba bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě, může být předvedena. Úřední záznam o podání vysvětlení je policista povinen sepsat bez zbytečného odkladu po jejím předvedení; po sepsání tohoto záznamu policista osobu propustí.
- (6) O předvedení sepíše policista úřední záznam.

Osoba poučení porozuměla a k věci uvádí následující:

Pro komunikaci uvádím svoje tel. č. **775583845** a emailovou adresu: **ludovit.ivancik@gmail.com** a datovou schránku: **niaacmn**. Po řádném poučení

a seznámení s předmětem výpovědi uvádím, že před 7 lety matka našeho syna ukončila náš vztah a normálního styku s dětmi [redacted] a [redacted] se dodnes domáhám u soudu Praha 5. Č.j. 50P97/2013. Délka tohoto řízení a vyložené a doložené přehmaty tohoto senátu se neblaze podepsaly mimo jiné na psychickém vývoji mého syna. Od svých 4 let neustále opakuje, že chce být víc se svým tátou, ale je mu na všech stupních, kde toto své přání říká, sdělováno, že to není jeho věc, nebo že je zmanipulován. Je velmi smutné, že ani na jedné instituci nemohl hovořit s mužem. Přitom si pořád jen přál, abychom se vídali alespoň stejně, jak bývá s matkou. Jeho matka neměla otce (umřel když byla dítě), ani strýce, dědu, bratra, či bratrance. Své partnery mění ob 2 roky. Je nevléčitelně nakažená pohlavně přenosnou chorobou HSV-2. Vždy prokázané v krevních testech. Když se rozejde se svým partnerem, pokaždé obviní syna, že na tom má vinu. Syn má od 5 let diagnostikován diabetes mellitus I. Je doživotně závislý na inzulinu. Letos v únoru, když jsme se vraceli s dětmi z lyžovačky z jarních prázdnin se syn, když se šel vyčůrat, dozvěděl na benzínové pumpě z novin na stojanech, že jeho náhradní otec – strýc – partner jeho matky p. Jiří Laštovka spáchal sebevraždu oběšením. Byl hercem a toto bylo na hlavních stránkách několika periodik. Od tohoto okamžiku se postupně jeho chování zhoršovalo den ode dne. Jeho matka záhy kontaktovala manželku Jiřího Laštovky Adélu Stodolovou Laštovkovou, s kterou měl J.L. dva syny (Jáchym a Krystián 6 a 11), a začaly se intenzivně stýkat spolu se všemi dětmi. Děti byly přesvědčovány, že za smrt J.L. mohu já a mnohokrát synové J.L. před [redacted] plánovali, že až dorostou, tak se mi za to pomstí. Toto mohu doložit, pokud bude o toto někdy někde zájem. S ohledem na několikrát projevenou zákeřnost advokáta matky Heryána, který je také dvorním spolupracovníkem miliardáře Cichoně (viz. veřejné zdroje), a pro kterého matka pracuje, nechci ohrozit ty, kteří mi tato svědectví poskytnou, ale o jejichž důvěryhodnosti není pochyb. [redacted] se začal zhoršovat ve škole, jeho prospěch se zhoršil natolik, že hrozila neklasifikace z několika předmětů. Začal více a více simulovat ve škole různé zdravotní obtíže (viz. Zápisy z OSPOD a zdravotní dokumentace). Vše se do června tohoto roku odehrávalo v době, kdy byl [redacted] u matky, včetně častých pozdních příchodů do školy (viz. Žákovská knížka). Také jsem začal mít informace o jeho zesilující agresivitě vůči své sestře [redacted]. Začal také velmi zanedbávat svoji kompenzaci diabetu. Předem mnou zatím k tomu nedocházelo.

Snažil jsem se zachovávat klid a vše mu trpělivě vysvětlovat, ale bylo to den ode dne obtížnější. Několikrát jsem se pokoušel s jeho matkou dohodnout na nějakém řešení vzniklé situace (viz. Např. korespondence z 27.6.2018 – viz. Příloha), ale bez odezvy. Matka byla několikrát v průběhu let vyzvána soudem nebo OSPOD, aby s [redacted] byla zahájena psychologická terapie, ale tu vždy ukončila, když byla vyzvána příslušným psychologem, abych k této terapii byl přizván i já, jako otec. [redacted] byl doslova a do písmene „ponechán na holičkách“. Dcera [redacted] je výrazně adaptabilnější a celou situaci 7 let zvládá, alespoň navenek, mnohem lépe a bezkonfliktněji, ač po celou dobu žádá marně to stejné jako [redacted] (viz. např. protokol ze soudu 26.6.2018 – v příloze) a zde se, ale bohužel zmiňuje o tom, jak ji [redacted] začíná ubližovat. Je veselý optimistický povahy a všude oblíbený. Je cílevědomý a když jsem se více věnoval, i kvůli jeho chorobě, [redacted] nežárčila a vždy si našla sama chvíli, abychom byli spolu sami. Po ukončení našeho vztahu s matkou na jaře 2011, jsem si našel přítelkyni Danu Polákovou, kterou jsem znal z dětství a od té doby žijeme ve společné domácnosti a máme spolu dceru Anastázii (3 roky). Partnerka má ještě syny Antonína (12) a Ferdinanda (15) z předchozího vztahu s p. Davidem Jařabem, s kterým mám přátelský vztah a různě si pomáháme, aby rodiny fungovaly. Všechny děti spolu velmi dobře donedávna vycházely a rády spolu trávily čas. Všechny se dobře učily a radovaly se ze

1059 - 66

společných zážitků. Dana má moje děti ráda, jako ta nejlepší teta a děti se na ni vždy těšily.

### Červen 2018

\_\_\_\_\_ začal být plný negativismu a nic ho netěšilo. Začal být zlý na ostatní a ti se ho začali bát a stranit. Snažil jsem se ho různě rozveselit, ale on už měl prchavou radost jen z darů a vyžadoval více kapesného a vůbec začal více mluvit o penězích, než odpovídalo jeho věku a potřebám. 20.6.2018 v den, kdy jsem si měl děti od matky přebírat, mi volala, že \_\_\_\_\_ nemůže jít do školy, protože ho bolí hlava, a že má zase „hyperventilaci“, o čemž jsem do té doby věděl jen z doslechu. Dovezla mi ho místo do školy domů, abych s ním šel k doktorovi. Snažil jsem se ho uklidnit a navrhl jsem mu, že zajdeme na nějaký „léčivý film“ a pak se uvidí. To pomohlo, ale hned po skončení vyžadoval, abych s ním jel do Motola, kde mu prý zase něco píchnou a jemu se uleví. Když jsem se mu to snažil rozmluvit, zavolal matce, která mi dala příkazem, abych tam s ním okamžitě jel. To jsem hlavně z obav z jejích nepředvídatelných reakcí radši udělal. **Tam ho vyšetřili a tam jsem se také najednou dozvěděl, že se údajně zranil při skákání na trampolíně u strejdy Vickyho, když zkoušel skok a odraz z břicha, při čemž si prý údajně zranil sval na krku. Do té doby o tom vůbec nemluvil.**

Lékařská zpráva je v příloze. Na ARO mu pak dávali večer kapačku na uvolnění šíje. Potom když viděl, že se málo děším z jeho bolesti zavolal matce, jestli může být proti plánu ten den u ní. U mne totiž může telefonovat kdy chce. U matky nesmí mít svůj telefon, ani mail, nebo může volat jen v její přítomnosti s hlasitým odposlechem. Upozorňoval na toto matku i OSPOD, že to je nepřipustné, ale marně. Dovolil jsem mu být tedy ten den u mámy a chtěl jsem, aby mi podepsala přípis, že když tedy děti budou toto chtít, tak mohou. Viz.příloha. Nepodepsala mi to, ač to před \_\_\_\_\_ slíbila s tím, že to bylo myšleno jen pro tentokrát. O víkendu jsme jeli za tetou do Brna, kde si na zranění ani nevzpomněl. V pondělí nechtěl jít do školy, ať pro něj máma přijede. Lehl si na zem a nechtěl se zvednout. Měl jsem toho úplně dost, ale byl jsem pořád klidný. Říkal jsem si, že ho v červenci, kdy jsem ho měl podle rozsudku, celý měsíc mít, nějak rozveselím a přivedu na jiné myšlenky. Dcera šla normálně do školy. Matka řekla ať ho nechám a pak za několik hodin si pro něj přijela k domu.

### Červenec 2018

1.7. jsem měl děti vyzvednout u matky doma, protože podle platného rozsudku jsem v té době měl mít děti celý červenec. \_\_\_\_\_ několik hodin nechtěl odejít, že nechce být celý měsíc bez ní. Dříve se vždy těšil, a naopak jsem ho musel přemlouvát, aby v srpnu jel zpět za mámou. Snažil jsem se mu vysvětlit, že si všichni dospělí, včetně mámy zařídili svůj čas, a že to měnit bude obtížné, ale že pokud bude máma chtít, můžeme se o tom dohodnout. To ona ale striktně odmítla. \_\_\_\_\_ se vztekal a pořád někam utíkal. Pak se nakonec nechal přemluvit a nastoupil do auta. Po příjezdu na chalupu s nikým nechtěl mluvit a začal všechny verbálně napadat a vulgárně urážet. Poprvé přede mnou fyzicky napadl i \_\_\_\_\_, která už měla od něho krvavý šrám a monokl pod okem z minulé potyčky dva dny zpátky. Upozornil jsem ho, že toto nebudu v žádném případě tolerovat. Začal volat mámě, a protože mu to nebrala, volal jí několik hodin dokola, než mu to po asi 40t minut nakonec vzala. Nevím, co si říkali, ale protože matka si již několik let vše nahrává viz spis na OS pro P5, mohla by jejich obsah hovorů doložit. Bylo u nás i několik dětí ze sousedství a nechápali, co se \_\_\_\_\_ stalo. Nechtěl se ani převléknout a odmítal se mnou komunikovat, jestli si píchl inzulin a co jedl. S námi jíst nechtěl.

Druhý den 2.7.,

kdy byl dál ve stejném mikině, ač venku bylo kolem 30stupňů mi oznámil, že pojedje za mámou. Nabídl jsem mu, že bychom mohli jít do jeho staré klece koupit křečky. To se mu zalíbilo, jeli jsme do Uhlířských Janovic do Zverimexu. Tam najednou ale chtěl morče, ale to jsem nedovolil, protože to chce úplně pak něco jiného a po prázdninách by křečky od nás vzal soused, ale morče ne. [redacted] začal být na mne sprostý, a že chce přece jen za mámou. Řekl jsem mu, že tedy může zkusit jet autobusem, že si musí vzít inzulin, glukometr a telefon s nabíječkou sebou. Myslel jsem si, že zažije alespoň malé dobrodružství, s tím že si na telefonech zapojíme aplikaci, kde oba jsme. To se mu zalíbilo a uklidnil se a vyjel příměstskou dopravou na Prahu – Háje. Byl jsem připraven okamžitě když tak vyjet za ním. Po cestě mu matka řekla, že ho doma nechce a ať se vrátí. Volal mi to ubrečený, tak jsem mu řekl, že ho budu čekat na zastávce zpátky v Janovicích, a že bychom mohli druhý den jet spolu do Brna, že tam potřebuji něco vyřídit, a že by ho strejda Dan vzal do velkoskladu Meatfly pro nějaké nové triko. To se mu zalíbilo a po příjezdu se na tuto představu upnul a o ničem jiném nemluvil. Dokonce šel na chvíli s dětmi hrát fotbal, ale po deseti minutách najednou přestal a šel znovu volat mámě. Začal být zase agresivní a opět uhodil [redacted] a dokonce poprvé velmi neurvale verbálně zaútočil na svoji nejmladší tříletou sestřičku Stázi, která ho do té doby zbožňovala a byl pro ni nezpochybnitelný rytíř a ta se usedavě rozplakala a za hodinu to zopakoval. Žádal jsem ho, ať toho okamžitě zanechá, nebo se doopravdy rozčílím a naštvu, že to ještě neviděl. Ztichl a začal si pouštět youtubery, s čímž vystačil do noci. Opět se nechtěl za žádnou cenu převléci a nekomunikoval ohledně cukrovky.

### 3.7.ráno

jsem vyjeli sami dva na Brno. Jeli jsme Mercedesem CLK r.v. 2000, jedná se o služební vůz. [redacted] stále nepřevlečený a v té stejné mikině se nechtěl nejprve nasnídat a pak že na pumpě by si něco dal. Zajeli jsme tedy k jedné pumpě s jídelnou a žádal jsem ho, aby si změřil cukr a píchl si inzulin. Než jsem zaplatil benzín, mi řekl že už to udělal. Najedli jsme se a on začal mluvit o tom, o čem jsem mluvili již několikrát, jak ti kluci Laštovkovi plánují moji vraždu. Řekl jsem mu, jako pokaždé, že to není v pořádku poslouchat kluky, kteří takto mluví, anebo se mu to snad líbí? Načež on mi odpověděl, že se taky, mimo jiné, **on krutě pomstí své sestře [redacted] za to, co o něm říkala u soudu.** Zeptal jsem se ho, co o něm podle něj tak hrozného řekla a on mi téměř doslova zopakoval, ovšem zveličeně, co [redacted] říkala před soudkyní (viz. Protokol viz. Příloha), protože soudkyně, ač Ronju ujistila, že to bude jen mezi nimi, to hned po jejím výsledku sdělila její matce a ta jí vzápětí dělala v autě při návratu domů **plačtivou scénu, co to tam ona [redacted] vykládala a chtěla.** Pak to matka hned po návratu domů povykládala [redacted]. Ten [redacted] hned nazval „**práskačkou**“ a o tom celém mi v tento moment právě teď znovu **vykládal dokola jak smyslů zbavený** po cestě můj syn [redacted]. Smutkem jsem nemohl ani dýchat. Řekl jsem mu ať toho okamžitě nechá, že se nemůžu soustředit na řízení. „To se jako vybouráme, nebo co“, se mne, [redacted] zeptal? Abych odvedl řeč jinam jsem se ho zeptal, kolik jednotek inzulinu si píchl a kolik měl hodnotu cukru. Nato mi odsekl, že co je mi po tom. Řekl jsem, mu ať se tedy znovu změří. Načež mi řekl, že se změřit a píchnout zapomněl. Zeptal jsem se ho, jestli mi tedy lhal a on řekl, že asi jo. Uviděl jsem značku, že bude pumpa a začal jsem k ní odbočovat, aby se tedy znovu změřil. Přijeli jsme ke stojanům a on mi ukázal glukometr, na kterém **měl hodnotu 20 (norma je u něj mezi 4 – 9).** „Takže ty jsi mi lhal [redacted] Ty jsi si nepíchl.“ On, že asi jó, ale že to ještě nenaběhlo. Načež jsem mu řekl, že uběhlo dobrých dvacet minut od doby, kdy říkal, že si píchl, a to by už bylo určitě méně. [redacted] **na to začal opět rvát, že [redacted] pomsta nemine!!!** Pak už jsem mluvit přestal a svého syna zliskal a dal mu pár ran do ramen, u čehož jsem mu říkal, že lhat je jedna věc, ale chovat se jak hovado ke své

sestře, která ho i tak má ráda, dělají jenom sráči a vyhrožovat jí dokonce před jejím fotrem, je vypsaná a podepsaná žádost o přes držku, což se mu právě děje. Načež syn začal opět předvádět tu tzv. „hyperventilaci“ a křičet, že musí na záchod. Řekl jsem mu ať jde támhle ke stromu a čekal jsem v autě u stojanu. Za chvíli přišel a **ukazoval, že musí na velkou. Kývl jsem, že OK a zajel jsem od stojanu na parkoviště vedle pumpy, abych neblokoval stojan.** Když asi 15 minut nešel, šel jsem ho hledat dovnitř. Na záchodech nebyl a na dotaz personálu (tři čtyřicetileté ženy) jestli ho neviděly, mi nejprve řekly, že ne, ale pak pochvíli, že je uvnitř, a že se mnou nechce mluvit, že už volal své mámě a ta jim řekla, že ať ho už nepouští za mnou a ať zavolají policii. Chvilku jsem tam čekal, jestli se [redacted] neobjeví a když pak vyšel řekl mi, že už se mnou nikam nepojede, a že máma už pro něj jede. Načež jsem mu řekl ať neblbne, že si to uděláme dál pěkný, ale on že ne. Tak jsem mu řekl, **že počkám na ty policajty a donesl jsem mu věci na cukrovku, včetně telefonu. Za chvíli přijela PCR, kteří se mnou udělali krátký pohovor a zápis. Také se mne ptali, jestli souhlasím, aby tam [redacted] počkal na matku. Řekl jsem jim, že souhlasím, že ho nutit k tomu, aby byl se mnou nebudu, i když podle tehdy soudního rozhodnutí bych na to měl asi právo.** Objal jsem syna, rozloučil jsem se s ním a odjel do Brna. Po cestě zpět jsem mu po několika hodinách zavolal, jestli tam už máma je, ale on mi řekl, že ještě ne, že tam paním pomáhá dávat věci do regálu, že je na brigádě. Řekl jsem mu, že u mne má také brigádu natírat plot, ale on řekl, že kdybych měl obchod, to by bylo něco jiného. Za hodinu jsem mu volal znovu a on už říkal, že máma už tam je, a že se všichni společně dívají na video, jak jsem ho zmlátil. Načež jsem se ho zeptal, jestli ví, proč se dívají? On, že asi proto abych mohl jít do kriminálu. Řekl jsem mu, že to asi teda budou muset jet do nemocnice, aby se zjistilo, jak jsem mu ublížil. Na což se mne zeptal, co mu dám, když tam nepojede? Zeptal jsem se ho, co by tedy chtěl, protože mne začalo zajímat, kam až můj jedenáctiletý syn uvažuje. Načež [redacted] řekl, že tisíc korun týdně, tak jak mu slíbila teta Gábina, když mu nabídla, aby místo castingů na reklamu, dělal nějaký koníček, že když to bude dělat pořádně, že mu tolik ráda pošle. Takže jsem se ho ještě jednou zeptal, jestli tedy za to, že nepůjde do nemocnice chtěl tyto peníze a on to znovu zopakoval. Pak se mi udělalo, nevolno a zavěsil jsem. Asi za dvě hodiny jsem se podíval na aplikaci polohy našich telefonů a zjistil jsem, že už je v Motole. Zavolal jsem mu ze zvědavosti, jestli už tedy ty peníze nechce, a on mi řekl, že je chce, ale že stejně chce, abych byl potrestán, když jsem ho zbil. Nato jsem mu řekl, že je mi to jedno, že pro mne nejdůležitější je, aby už nikdy nevyhrožoval a nebil [redacted]. Za pár dnů jsem ho navštívil doma, dovezl mu některé věci z chalupy, napsal jsem mu dopis a povolení (viz.příloha), aby mohl chodit s mámou na ty jeho vysněné castingy, kde si vydělá peníze a nemusí chodit podle něj do školy, kam poslední měsíc de facto stejně nechodil. Máma mu to všechno omluvila. **Závěrem** chci říci, že [redacted] **jsem do té doby fyzicky netrestal**, a že se na svého syna nezlobím, a **mám ho nadevše rád**, protože nevím, jak bych dopadl já sám, kdybych žil v takovém to prostředí. Je docela možné, že bych koktal a pomočoval se. Dále, že **svého činu lituji**, ač jsem použil pouze přiměřených mých asi 5% síly, kterou disponuji, ale měl jsem radši někam se jít poradit, což na druhou stranu nevím jestli je vůbec možné bez spolupráce s matkou, když navíc svědecky mám doloženo, že nebohého Jiřího Laštovky nutila před jeho sebevraždou, aby mne fyzicky zlikvidoval. Lze tedy nějak vůbec o něčem jednat? Rád si nechám poradit a jsem připraven [redacted] na „holičkách nenechat“ a jen pevně doufám, že nebude nyní nijak ubližováno mým dcerám. [redacted] jsem normálně vrátil dle platného rozsudku 31.7.2018 v 19 hodin matce před jejím domem. Pro mne jako otce je velmi smutné, že mi dcera bohužel několikrát během tohoto července zopakovala, že se ji po bratru vůbec nestýská, což mne vůbec netěší.

1060

6. strana  
úředního záznamu o podání vysvětlení - Ludovít IVANČÍK ze dne 24. srpna 2018

6. strana  
úředního záznamu o podání vysvětlení - Ludovít IVANČÍK ze dne 24. srpna 2018

1.8.2018 jsem navštívil po předchozí dohodě OSPOD, kde mi bylo sděleno, že doporučují odbornou rodinnou terapii a předali mi kontakty. Obratem jsem tedy kontaktoval doporučenou psycholožku a soud. znalkyni (PhDr. Simona Měchová) 21.8.2018 jsem u ní byl poprvé. Bohužel matka nepřišla. Předtím všechny podobné pokusy selhaly. Ignorovala je a nikdo se nad tím nepozastavil. Matka okamžitě využila této situace a soudkyně Vraná, vydala předběžné opatření, podle něhož se nesmím již stýkat už ani s [redacted] proti čemuž jsem se již odvolal prostřednictvím svého advokáta.  
Toť vše.

Podání vysvětlení ukončeno dne 24.08.2018 v 13:55 hod.

Úřední záznam sepsal:

pprap. Jirí Poledný  
asistent

Vysvětlení podal(a):  
Ludovít IVANČÍK